

Arrest

nr. 280 072 van 14 november 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 juli 2022.

Gelet op de beschikking van 5 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“Verzoekende partij, die verklaart een burger van Gaza te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 29 november 2021, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland. Zij betwist dit niet. In het verzoekschrift wordt daarentegen herhaald dat “In september 2019 werd hij in Griekenland erkend als vluchteling”.

De loutere, algemene verwijzing in het verzoekschrift naar de algemene en moeilijke situatie in Griekenland, o.a. wat de hoge werkloosheid aldaar betreft en het toenemende racisme jegens buitenlanders, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. De (verwijzing naar informatie over de) algemene situatie in Griekenland volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in die lidstaat internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het toont an sich niet aan dat verzoekende partij haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers, in navolging van voormelde rechtspraak, op individuele wijze in concreto te worden aangetoond. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen concrete en valabele argumenten aanvoert die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen. Verzoekende partij beperkt zich immers tot het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het formuleren van algemene beweringen, waarmee zij evenwel geen afbreuk doet aan of een ander licht werpt op de motieven van de bestreden beslissing.

Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. In het proces-verbaal van terechtzitting van 23 september 2022 staat het volgende vermeld: “De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt dat zij in Griekenland reeds meer dan drie jaar geleden werd erkend als

vluchteling en dat zij aanneemt dat haar verblijfstitel voor dat land inmiddels is verlopen. Zij wijst erop dat de problemen die zij heeft ondervonden in Griekenland even erg waren als deze in haar land van herkomst en stelt dat, indien de Griekse autoriteiten erkennen dat zij geen bescherming kan genieten in de Palestijnse gebieden (Gaza), de Belgische autoriteiten dezelfde vaststelling moeten kunnen maken met betrekking tot Griekenland."

4.2. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij, door zich ter zitting (bij monde van haar raadsman) tot voormelde algemene opmerkingen te beperken, geen concrete en dienstige argumenten bijbrengt die afbreuk (kunnen) doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond, en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

4.3. De verzoekende partij erkent en bevestigt dat zij in Griekenland internationale bescherming heeft verkregen. Het Commissariaat-generaal is zodoende tegemoetgekomen aan de enige voorwaarde die de wet oplegt inzake de toepassing van de niet-ontvankelijkheidsgrond zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, met name dat *"de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie"*.

4.4. De verzoekende partij neemt aan dat haar Griekse verblijfstitel inmiddels is verlopen. Zij blijkt dit dus echter geenszins met zekerheid te weten en toont bovendien niet aan hier zelf naar te hebben geïnformeerd. Zij ontkracht noch weerlegt hoe dan ook geenszins wat hierover eerder in de bestreden beslissing werd opgemerkt, met name:

"In de mate dat u aanhaalde dat uw verblijfsvergunning onderweg verloren zou zijn gegaan (zie notities persoonlijk onderhoud: inleidende opmerking van verzoeker), dient te worden gewezen op het volgende: Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is. Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897)."

Het komt te dezen aan de verzoekende partij toe om op concrete wijze aan te tonen dat een verlenging van een (eventueel verlopen) verblijfstitel desgevallend niet langer tot de mogelijkheden behoort mits het vervullen van een aantal formaliteiten. De verzoekende partij laat na dergelijk bewijs te leveren. Zij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij niet naar Griekenland zou kunnen terugkeren en er haar (verblijfs)documenten, bij het verstrijken van de geldigheid ervan, niet zou kunnen verlengen/vernieuwen.

4.5. De Raad beklemtoint vervolgens dat het, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie waar eerder in de beschikking van 21 juni 2022 naar werd verwezen, (in de eerste plaats) aan de verzoekende partij zelf toekomt om aan te tonen dat de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend niet (langer) effectief of toereikend was/is. Zij blijft hiertoe echter in gebreke.

Zoals ook eerder al in voormelde beschikking werd aangegeven, slaagt de verzoekende partij er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing aangaande haar situatie (als statushouder) in Griekenland wordt vastgesteld als volgt:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

U verwees naar audioberichten waarin u zou zijn bedreigd door leden van de familie waarmee uw eigen familie in Gaza een vete heeft als belangrijkste reden om uit Griekenland te vluchten (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 26 en 27). Dient evenwel te worden opgemerkt dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) hier vreemd genoeg met geen woord over heeft gerept, hoewel u deze berichten toen wel degelijk zou hebben ontvangen. U werd hiermee geconfronteerd. U verklaarde dat u bang was en dat u de situatie niet vertrouwde. U had schrik dat, indien u hierover verklaringen had afgelegd, dit zou uitlekken naar de leden van de familie met wie uw familie een vete heeft. Op het ogenblik dat u voor DVZ werd gehoord, ging u ervan uit dat zij nog niet wisten dat u in België was aangezien zij u hierover nog niet hadden aangesproken. Deze uitleg kan allerm minst overtuigen. Van een asielzoeker wordt immers redelijkerwijze verwacht dat hij of zij ten allen tijde de waarheid vertelt over de reden waarom hij of zij gevlucht is en dat hij voldoende vertrouwen stelt in de instanties waarop hij of zij een beroep doet ter bescherming van zijn of haar leven. Bovendien dient in dit verband nog te worden opgemerkt dat u voor DVZ evenmin met een woord gerept heeft over enige familievete in Gaza en dat dit voor u de belangrijkste reden zou zijn geweest voor uw vertrek uit Gaza. Hiermee geconfronteerd, herhaalde u dat u geen vertrouwen had in de asielinstanties en dat u bang was dat de verklaringen die u aflegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming naar buiten zouden gelekt worden (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 17-33). Dat u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord over dergelijke zaken repte, terwijl dit heden nochtans een belangrijke reden zou zijn van zowel uw vertrek uit Gaza als uit Griekenland, ondermijnt uw geloofwaardigheid in ernstige mate.

Dient overigens in dit verband nog te worden opgemerkt dat u in Griekenland geen enkele poging heeft ondernomen om onderzoek te laten uitvoeren naar uw belagers en aldus bescherming te bekomen vanwege de Griekse autoriteiten. U werd gevraagd wat hiervan de reden is. U antwoordde dat van bij het begin Griekenland niet uw eindbestemming was (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 34-37). Het is evenwel weinig geloofwaardig dat u geen enkele concrete stap zou hebben genomen om een beroep te doen op de bescherming van de lokale Griekse autoriteiten als het werkelijk waar is dat u in Griekenland voor uw leven zou gevreesd hebben gelet op de bedreigingen die u aldaar zou hebben ontvangen.

Waar uit uw verklaringen zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van één of meerdere (racistische) incidenten met een derde en of met de daar aanwezige autoriteiten (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 48-51), moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet wordt aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen met betrekking tot deze incidenten geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een ernstig incident met een derde, meer bepaald een auto-ongeluk waarvan u vermoedt dat er kwaad opzet in het spel was (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 3-9) moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoonst dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept. U verklaarde in dit verband geen aangifte te hebben gedaan bij de politie omdat men hiervoor 50 euro diende te betalen en u niet over dit bedrag beschikte (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 8). U legde weliswaar een medisch attest voor waaruit blijkt dat u medische klachten heeft na het slachtoffer te zijn geweest van een beweerd auto-ongeluk. Dit attest zegt evenwel niets over hoe het ongeluk is gebeurd en al helemaal niet

of er al dan niet kwaad opzet in het spel was. Uzelf verklaarde in eerste instantie dat het hier om een banaal autoongeluk ging. Later wijzigde u uw verklaringen en liet u optekenen dat er mogelijkwerwijze kwaad opzet in het spel was (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 1-9). Gelet op het feit dat er geen ernstige poging is ondernomen om de feiten te laten onderzoeken door de Griekse politie, kan er evenwel allerminst van uitgegaan worden dat er kwaad opzet in het spel was met betrekking tot dit auto-ongeluk waarin u betrokken was. Het is bovendien weinig geloofwaardig dat u niet in staat was om 50 euro te betalen om dit onderzoek op te starten, temeer daar u wel over de nodige financiële middelen beschikte om meteen naar Frankrijk te reizen van zodra u in het bezit was van een paspoort (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 37-46).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met beperkte mogelijkheden om een inkomen te verweren (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 48 en 52), moet worden gesteld dat deze situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. De vaststelling dat u (relatief) korte tijd na de toekenning van de status vertrokken is, getuigt bovendien niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. De vaststelling dat u duidelijk beschikte over een netwerk en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen getuigt dan weer van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 37-46). (...)" (eigen onderlijning)

De verzoekende partij beperkt zich ter zitting tot de vage, weinig toegelichte en zeer algemene opmerking dat de problemen die zij heeft ondervonden in Griekenland even erg waren als deze in haar land van herkomst en dat indien de Griekse autoriteiten erkennen dat zij geen bescherming kan genieten in de Palestijnse gebieden (Gaza), de Belgische autoriteiten dezelfde vaststelling moeten kunnen maken met betrekking tot Griekenland.

In de mate dat verzoekende partij gewag maakt van de problemen die zij in Gaza kende, dient erop gewezen dat haar argumentatie hierover in casu niet dienstig is, aangezien haar in Griekenland internationale bescherming werd toegekend.

De verzoekende partij werpt met haar opmerking dat haar problemen in Griekenland even erg waren als deze in Gaza en dat indien de Griekse autoriteiten erkennen dat zij geen bescherming kan genieten in de Palestijnse gebieden (Gaza), de Belgische autoriteiten dezelfde vaststelling moeten kunnen maken met betrekking tot Griekenland bovendien geen ander licht op voormelde vaststellingen van de commissaris-generaal. Zij toont immers, zoals pertinent wordt vastgesteld in de bestreden beslissing, niet aan dat indien al geloof zou worden gehecht aan haar verklaarde problemen in Griekenland – zoals o.a. wat betreft de vete met een familie uit Gaza die haar ook in Griekenland zou bedreigen en het feit dat zij opzettelijk door een auto zou zijn aangereden – zij hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Griekse autoriteiten. Zij maakt namelijk niet in het minst in concreto aannemelijk de middelen die haar internationale beschermingsstatus en het recht haar hiertoe in Griekenland bieden afdoende te hebben aangewend en benut, laat staan te hebben uitgeput. De verklaringen en gedragingen van de verzoekende partij geven geenszins blijk van dergelijke, laat staan veelvuldige en ernstige pogingen hiertoe. Integendeel zelfs, de vaststelling dat de verzoekende partij relatief korte tijd na de toekenning van haar internationale beschermingsstatus uit Griekenland is vertrokken, waar ze bovendien nooit een beroep deed op de Griekse politie, getuigt allerminst van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan op te bouwen en er haar rechten te doen gelden.

4.6. Waar zij een parallel trekt tussen haar problemen in Gaza en die in Griekenland, dient te worden beklemtoond dat de verzoekende partij voor haar problemen in Gaza internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland, waardoor haar situatie in Gaza in casu niet dient te worden onderzocht en beoordeeld doch daarentegen niet dienstig is, en dat wat haar verklaarde problemen in Griekenland betreft, zij niet aantoont dat zij hiervoor als begunstigde van internationale bescherming geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Griekse autoriteiten en dat deze haar niet zouden kunnen of willen helpen. Dit blijkt nergens uit en de verzoekende partij maakt dit ook op generlei wijze in concreto aannemelijk.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 21 juni 2022 opgenomen grond. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting veertien november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES